

Ludmila Palatová

Narodila se 15.března 1966 v Praze ve Vinohradské nemocnici. V dětství žila s rodiči v Praze v Karlíně.

Předci paní Palatové prožili dramatické životy. Dědeček paní Palatové z matčiny strany František Hodík byl s dalšími desítkami lidí zastřelen v Bernarticích u Písku německými vojáky poslední den 2. světové války, dne 8. května 1945, když vojáci opouštěli okupovaná území. O osudech tohoto výjimečného učitele napsala v roce 1984 román *Osudy jednoho Čecha* spisovatelka a novinářka Ilona Borská. Zastřelením pana Hodíka ztratila matka a teta paní Palatové otce, následně se dostaly do Prahy.

Babička paní Palatové z otcovy strany byla Ukrajinka od Zborova, která utekla v roce 1917 před komunistickým režimem do Rakouska-Uherska. Zde se vdala za Čecha, otec Ludmily Palatové měl tedy české a ukrajinské kořeny. Ani jemu se v životě nevyhnuly dramatické chvíle. Tatínek paní Palatové toužil po tom utéct z komunistického Československa do Ameriky, v první polovině 50. let se mu v necelých 20 letech podařilo s dalšími vojáky utéct z vojny, nicméně byli dopadeni a uvězněni na 5 let v komunistickém vězení v Leopoldově a Valdicích, zde zažil zlé časy, ale rovněž se díky spoluvězňům kněžím dostal k víře. Díky amnestii se z vězení dostal dříve.

Už od dětství byla paní Palatová vychovávána proti komunistické straně a ideologii a byla vedena k víře. Rodiče před ní a jejími sourozenci nic netajili, byli otevření, doma poslouchali rozhlasové stanice Hlas Ameriky či Vatikán. Komunistický režim kladl celé rodině překážky, co se týče studia i co se týče víry. Paní Palatová chodila do školy s dětmi členů ústředního výboru komunistické strany, tedy s dětmi, které měly jiné rodinné prostředí, jiné názory či jiné oblečení a další věci.

Po absolvování základní školy Ludmila Palatová nastoupila v roce 1981 díky vlivu rodinného přítele, zakladatele Divadla Na zábradlí Ivana Vyskočila na Gymnázium Litoměřická na pražském Proseku. Její sourozenci již to štěstí neměli, po základní škole museli nastoupit na školy učňovské.

Ještě před nástupem na střední školu byla paní Palatová vyslýchána příslušníky tehdejší policie na služebně v pražské Bartolomějské ulici, důvodem pro její zadržení byla účast na aktivitách katolického spolku mladých. Podobné zkušenosti prožili také její bratr nebo sestřenice.

Dne 17.listopadu 1989 se zúčastnila se svou sestrou sametové revoluce v Praze. Byla součástí shromáždění na Albertově, průvodu přes Vyšehrad až na Národní třídu, kde byla aktérem boje za svobodu a demokracii a rovněž svědkem násilí konaného ze strany policie. V té době už měla manžela (studenta VŠ) a dvouletou dceru a dálkově studovala 2. ročník Pedagogické fakulty UK. V roce 1992 fakultu dostudovala.

V roce 2000 se jí narodil syn. Dnes pracuje jako korektorka a redaktorka.